

Vt ina igitur si continuè dimitatur, copi-
oior redundabit: sin intercipiat, index
sui coloris certior erit. Quod si iam ex
concoctione colore traxit eiusmodi, ta-
lis profectò apparere etiam amplius po-
test, cum lumen se refringat, & tanquam
speculum fiat, propter intermissionē pro-
fluuij. 54 Quam ob causam corpus, cui
secundam conciliamus valetudinem, nō
densum, sed ratum reddendum sit? An vt
vrbis locūque quicunque salubris est, qui
placidè aspiratur: quapropter & mare
quoque salubre est: ita etiā corpus, quod
spiratus est, sanitati opportunius constat.
Aut enim nullum recrementum exiliet,
aut, quod extiterit, quam primum excer-
natur, danda opera est, corpūque est sem-
per ita regendum, vt simul atque excre-
mentum admisit, habeat qua parte illud
excernat, sitque motui deditum, nō quieti.
Quod enim manet, putrescit modo a-
qua immotæ, putrescens verò morbum
comittitat quod excernitur, antè quam
vitetur, decedit. Hoc igitur vt corpore
denso nunquam contingit, (sit enim pro-
pè vt iniisibilia foramina claudantur) sic
raro, solutóque accedit necesse est. Quam
obrem in Sole, nudo corpore minimè
ambulandum est: spissatur etenim caro, &
concalescit, corpūque parte interiorē
humidus redditur: quantum enim hu-
moris residet, abeatur: quantum intesti-
num est, manet intactū. Qua ratione quo-
que carnes asse lixis humidores sunt.
Nec pectorē quidem nudo ambulandum
est: ita enim vis Solis corporis optimè par-
ti conditæ adimet, quæ nulla egeat dem-
ptione, seu inferna potius eam desiderat.
Inde igitur vt è remoto non nisi cùm la-
bore sudor educitur, hinc facile ob loci
opportunitatē digeri potest. 55 Quam ob
causa pernionibus, & ambustis frigore, tā
aqua frigida, quam calida prosi? An quo-
niam genus id vitij ex nimio humore consistit: frigida igitur humorem restringit,
atque exasperat, calida in spiritum vertit, carnemque elaxans, libertatē efflandi pra-
ber spiritui. 56 Cur frigus perniones, calor ambusta & facit, & tollit? An quod ea-
dem vis colliquefaciendo facit, exicando tollit. 57 Cur potio febrientibus saxe,
& paulatim subministranda sit? An quod potio multa præceps defertur, exigua len-
tē incedens irrorat, madefacit, sequé infinuat corpori. Sicut enim in humo, si qua
largè accesserit, perfluet, si paulatim verð, madefaciet tantum: ita etiā in febribus
agit. Nam & aquas fluentes si quis paulatim deducit, alueus humorē totum ebit: sed si tantundem aquæ vniuersum dimiserit, scaturigo velox vsque ed profluet, quod
deducere libitum est. Tum æger quiescere immotusque quoad maximè fieri
potest, iacere debet immotus, inquam, quod ignem quoque emarcescere cer-
tum est, vbi à nullo mouetur. Nec aduersus flatui cubet, quoniam flatus exci-
tat ignem, solicitatūque per auram ignis ex parvo magnus, affligit. Obuelan-
dus æger, operiendusque propriea est, quia si nullum igni concedatur spi-
raculum, extinguitur: nec ueste quidem exui debet, donec insudare occiperit.

A ὥσπερ καὶ τὰ κρέα τὰ οὐτία, τῷ εἰ φθῶν μελλόντοι οὐδὲ τὰ συνήργαντα ἔχοντα βασιζεῖν δεῦται τῷ αριστερᾷ φρονδομητρόν τὸ σώματος ὁ πλευραῖς, ἀποκατεστητοῖς, διάτηται αφαιρέσσαις, ἀλλὰ μέλλον τὰ εἰτός. ἐπειδὴν μηδὲ εἰς διὰ τὸ πόρων ἔτι, ἐπειδὴ μη μὲν ποιουσίν εἰσιν ἀσθετικά αἰγαλεῖν. Διὰ τὸ περιγένετον γράψασιν. νοῦ διὰ τὸ ποτε τῆς γεμάτης τοῦ φυγεὸν οὐδὲν συμφέρει, καὶ τὸ δερμόν; οὐδὲ τὰ χέμετλα διὰ νιφερούλης γέγενται οὐδέν; τὸ μὲν αὐτὸν φυγεόν, συνιστητοῖς, καὶ ἐξοτὸν ποιεῖ τῷ πιθύμησι, αφαγοῦ τὴν σύρκην. νοῦ διὰ τὸ φυγεόν καὶ ποιεῖ καὶ πάνει τὰ χέμετλα, καὶ τὸ δερμόν τὰ πυεικάσια; ὅτι διὰ τὸ αὐτό τοις μὲν συντηκονταί πάνει τὸ μέλλον, ἡ μέλλον ἡ σύρκηνται. 55 Εἴ τοις πυρετοῖς διδόνει τὸ ποτόν, πολλάκις καὶ κατ' ὄλιγον. τὸ μὲν γάρ ποτοῦ, παρεχεῖται τὸ δε ὄλιγον μὲν, πολλάκις δὲ, στρεβλεῖται, καὶ τοῖς ταῖς σύρκησι χωρεῖ. εἴτα γάρ τὸ ἄλλο τὴν γῆν, ἐπειδὴ μὲν καὶ τὸ ποτόν γένεται, τὸ μὲν γάρ τὸ ὄλιγον μένεται, τὸ δὲ τὸ ποτό [δὲ] καὶ ἐπειδὴ τοῖς πυρετοῖς. τὸ γάρ γένεται οὐδετέρα, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀγηγόν, ὅτι τὸ πυρετοῦτος εἰς τὸ τοῖσον, ἀδρόν ἀγηγόν, ὅπει ταῦτα χωρεῖ. ἐπιτηταὶ κατακείτων αἰνιγ-
νος αἱ μελίσται, ἀκίνητος μὲν, διπλὰ τὸ πυρετοῦτον, εἴτα τὸ μὲν καὶ τὸ παραπατεῖται. Τοῦτος πυρετοῦτος εἰς τὸ μέλλον ἀγηγόν τὸ ποτό ἐξεγείρεις καὶ ῥιπτόσιμον τὸ ποτό, ἐξ ὄλι-
γου ποτοῦ γένεται. περιστέλλεται δὲ ποτοῦ ἔνεκεν, ὅπι πυρετοῦτος μὲν διδόταις, σφέντυται, καὶ τὰ λιγύτα μὲν διπλάσια, ποτὸς αὖτοις οὐδὲ γένεται. τὸ φε-